

A Kúria

v é g z é s e

Az ügy száma: Kvk.VII.39.104/2026/6.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó előadó bíró

Dr. Cséffán József bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Szilas Judit bíró

A kérelmező: Kecskeméti Televízió Nonprofit Kft.

(cím1)

A kérelmező képviselője: Dr. Horváth Nikolett ügyvéd

(cím2)

Az I. rendű érintett:

Tisztelet és Szabadság Párt

(cím3)

A II. rendű érintett:

Molnár János

Az ügy tárgya:

a Nemzeti Választási Bizottság választási ügyben hozott 287/2026. számú határozatának bírósági felülvizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 287/2026. számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 10.000 (azaz tízezer) forint közigazgatási nemperes eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű érintett 2026. március 30-án 15 óra 20 perckor kifogást nyújtott be Bács-Kiskun Vármegye 02. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületi Választási Bizottságához (a továbbiakban: OEVB) arra hivatkozással, hogy a kérelmező a közpénzből finanszírozott online sajtótermékében önkormányzati infrastruktúra felhasználásával jelentette meg 2026. március 27-én a „Molnár János diákokkal kampányol” című cikkét. A kifogásolt cikkben a II. rendű érintett kampánytevékenységével összefüggésben – többek között – olyan állítások szerepeltek, amelyek pénzátadásra, kiskorúak bevonására, kampányolásra és a diákok „felhasználására” utaltak. A cikk valójában egyoldalú kampánytevékenységet valósított meg, amely a II. rendű érintett mint jelölt esélyeit csökkentette megtévesztő állításaival. Ezzel a magatartásával a választási kampányban semlegességre és esélyegyenlőségre köteles kérelmező a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjában megjelölt alapelveket megsértette.

[2] Az OEVB a 30/2026. (IV.02.) számú határozatában a kifogásnak részben helyt adva megállapította, hogy a kérelmező megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjában nevesített alapelveket. A Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt alapelv sérelme tekintetében a kifogást elutasította. A kérelmezőt a további jogsértéstől eltiltotta, vele

szemben 322.800 forint bírságot szabott ki, egyben kötelezte a határozat rendelkező részének közzétételére.

[3] Mindenekelőtt utalt arra, hogy a cikkben hivatkozott Facebook bejegyzések (videófelvételek) közlése miatt előterjesztett kifogásokat a 28/2026. (III.31.) és a 29/2026. (IV.2.) számú határozataiban már elbírálta. A kifogást ezért azon részeiben vizsgálta érdemben, amelyek a korábbi eljárásokhoz képest többlettartalommal bírtak, vagyis egyrészt azt, hogy a hivatkozott videófelvételek továbbközlése, másrészt a kifogásolt cikkben a felvételekhez fűzött szerkesztői kiegészítés megvalósított-e alapvető sérelmet.

[4] Megállapította, hogy a kifogásolt médiatartalom közzététele nincs kihatással arra, hogy a választópolgárok a véleménynyilvánításhoz fűződő alapvető jogait választási időszakban szabadon gyakorolják, ezért a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjának sérelme körében a kifogást elutasította. A cikk azonban a szerkesztői narratívával, a hivatkozott tartalmakhoz fűzött megjegyzéssel alkalmas a választói akarat befolyásolására, amellyel a szerkesztő átlépte az objektív tájékoztatás kereteit és az önkormányzat tulajdonában álló hírportállal szemben elvárt semleges pozícióját feladva az egyik jelölő szervezettel szemben fogalmazott meg politikai véleményt. A kérelmező ezzel megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőségre vonatkozó alapvet.

[5] Megítélése szerint a jóhiszeműség és a rendeltetésszerű joggyakorlás alapvének sérelmét csak az esélyegyenlőség tartós megsértése alapozhatja meg. Miután pedig a 23/2026. (III.19.) számú határozatában a kérelmezőt ugyanezen hírportálon közzétett médiatartalmak miatt az esélyegyenlőség alapvető sérelmére tekintettel már elmarasztalta, az OEVB a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjának sérelmét is megállapította.

A fellebbezés

[6] A kérelmező fellebbezéssel támadta az OEVB határozatát kérve annak megváltoztatását és a kifogás elutasítását.

[7] A tényállás ismertetése körében leírta, hogy az elsőfokú határozat szerint a kérelmező megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjában nevesített, a jelölő szervezetek és a jelöltek közötti esélyegyenlőség, valamint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapvetét. Álláspontja szerint a becsatolt bizonyítékok szerint a „nevesített alapelvek nem valósultak meg”.

[8] Ezt követően „Esélyegyenlőség” cím alatt előadta, hogy véleménye szerint az elsőfokú határozat megállapításai ellentmondásosak. A kérelmező a kifogás tárgyát képező cikk megírása és megjelenése előtt a II. rendű érintettnek lehetőséget biztosított mind interjú készítésre, mind arra, hogy nyilatkozzon a kiskorúak kampányba történő bevonásáról és cáfolja azt, hogy kiskorúaknak osztogat „Tiszás táblákat”. A II. rendű érintett e lehetőséggel nem kívánt élni.

[9] Kifejtette, hogy nem állapítható meg, hogy a cikk valamely másik képviselőjelölt támogatását célozná, támogatására ösztönözné. A kérelmező tevékenysége nem volt alkalmas arra, hogy befolyásolja a jelöltek közötti esélyegyenlőség elvét, mert nem valósult meg egyoldalú közlés. A cikk saját értékítéletet, politikai véleményt kifejezetten nem fogalmazott meg. A II. rendű érintett személyére, alkalmasságára vagy politikai programjára vonatkozó minősítő, befolyásoló állítást nem tett.

[10] A fellebbezés „Jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás” címe alatt arra hivatkozott, hogy a cikk tényállásszerűen írja le a II. rendű érintett tevékenységét, azt semmilyen jogellenes magatartásként nem minősíti, ellenben az elsőfokú határozat a bizonyítékokat tévesen értelmezte.

[11] A „Szőke kimondja” Facebook oldalról átvett videó olyan közvetett anyaga volt a cikknek, amelynek a tartalmát a cikk csak idézi vagy utalást tesz rá. Annak pontos tartalmát vizsgálva azonban megállapítható, hogy a II. rendű érintett táblákat ad át fiataloknak és nem használja a kifogásban a „kiskorú” szót. Sérelmezte a határozat vesztegetési vádként aposztrofált azon megállapítását is, miszerint a cikk állítása az, hogy II. rendű érintett 35.000 forintot adott át. A cikk semmilyen módon nem tesz említést vagy gyanúsítást, nem megtevesztő célzatú. Az mindösszesen egy átvett tartalom („A Szőke kimondja” Facebook videó) alapján minősült jogsértőnek, úgy, hogy a videót nem támadták meg, az elérhető továbbra is.

[12] A cikknek azt az állítását, hogy a „Tisza Párt és Csősz Attila” is rendszeresen iskolák környékén kampányol, azzal kívánta igazolni, hogy összefoglalt 9 olyan kampánytevékenységet, amely az időpontot és a helyszínt igazolta. Önmagában a cikk írója nem arra utalt, hogy ha a jelölt iskolák környékén kampányol az jogsértő lenne, hanem ennek ténszerűségét mutatta be.

[13] Végezetül a kérelmező a fellebbezését a Ve. 225. §-a alapján új bizonyítékokkal is alá kívánta támasztani: csatolta a II. rendű érintettnek címzett, „interjú felkérés” tárgyú, a cikk megjelenése előtt elküldött elektronikus levél képernyőfelvételét, továbbá az I. rendű érintett azon kampányeseményeiről készített kigyűjtést, amelyek a tanítási idő végére estek. A kérelmező a Ve. 43. § (1) bekezdése alapján kérte az Nemzeti Választási Bizottságot (a továbbiakban: NVB), hogy a döntéshozatalhoz szükséges tényállást állapítsa meg.

A Nemzeti Választási Bizottság határozata

[14] Az NVB a 2026. április 7-én kelt, bírósági felülvizsgálati kérelemmel támadott határozatával az OEVB határozata ellen benyújtott fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

[15] Megállapította, hogy a kérelmező a fellebbezésében az OEVB határozatának jogsértő jellegére kívánt rámutatni, de nem jelölte meg azon jogszabályhelyeket, amire állítását alapozta. Nem jelölte meg a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontját, mindössze annyit állított, hogy

álláspontja szerint a határozat jogszabálysértő. Emellett azonban nem hivatkozott olyan konkrét jogszabályhelyre, amelyet az OEVB határozatában megsértett volna. A fellebbezésében olyan okfejtést, érvelést sem fejtett ki, amelyet ütköztetni lehetne az OEVB határozatával.

[16] A Kúria gyakorlatát irányadónak tartva hangsúlyozta, a jogsértés tételes megjelölésén túl a fellebbezésnek tartalmaznia kell az arra vonatkozó érdemi okfejtést is, hogy a fellebbezéssel támadott határozat milyen okból jogszabálysértő, az abban megjelölt jogszabályhelyhez kapcsolódóan mi volt a konkrét jogszabálysértés (Kvk.II.37.326/2014/3., Kvk.II.37.325/2014/3., Kvk.VII.39.085/2026/8.). A kérelmező a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontjára hivatkozott, továbbá kérte a Ve. 43. § (1) bekezdése alapján a tényállás tisztázását, azonban fellebbezése nem tartalmazott érdemi okfejtést tekintetben, hogy az OEVB határozata miért jogsértő. Nem tett olyan állításokat, amelyeket ütköztetni lehetne a határozat megállapításaival. Ahhoz, hogy a kérelmező fellebbezése helyt fogjon, olyan jogszabályhelyekkel alátámasztott érvelést kellett volna fellebbezésében bemutatnia, amelyet az NVB a határozattal össze tud vetni, szembe tud állítani.

A bírósági felülvizsgálati kérelem

[17] Bírósági felülvizsgálati kérelmében a kérelmező az NVB határozatának a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontja szerinti megváltoztatását és a kifogásnak a Ve. 220. §-a szerinti elutasítását kérte. Kérte továbbá elsődlegesen a pénzbírság hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak mérséklését. A határozat jogszabálysértő voltát a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjában foglalt alapelvek, valamint a Ve. 43. § (1)-(2), és (5) bekezdései sérelmére alapította.

[18] Érintettsége alátámasztásaként a kifogásban szereplő internetes sajtótermék kiadója pozíciójára hivatkozott.

[19] Hangsúlyozta, hogy a határozat indokolásával szemben konkrét jogsértésekre hivatkozott a fellebbezésében. Kifejezetten az OEVB határozatában megállapított alapelvek megsértését cáfolta meg oly módon, hogy azokat kifogásolta és külön-külön megindokolta, hogy miért nem valósultak meg. Az OEVB határozata jogszabálysértő, mert nem sértette meg a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjában foglalt esélyegyenlőség, valamint jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét. Eerre pedig a fellebbezés kifejezetten hivatkozott.

[20] Összességében kifejtette, a fellebbezés tartalmazta a Ve. 224. § (3) bekezdésében foglaltakat, valamint azt is, hogy az elsőfokú határozat jogszabálysértő. Mindemellett azzal is érvelt, hogy az NVB és az OEVB határozata hiányos, nem adnak számot a benyújtott bizonyítékok egyenkénti és összességükben történő értékeléséről, a mérlegelési tevékenységről. Ezzel az NVB megsértette a Ve. 43. § (1), (2) és (5) bekezdését, 46. § (1) bekezdés d) pont da)-dc) alpontjait.

[21] A II. rendű érintett felhívásra nyilatkozatot nem tett, az I. rendű érintett nyilatkozata határidőn túl érkezett, így azt a Kúria figyelembe venni nem tudta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria a bírósági felülvizsgálati kérelem alapján a Ve. 231. § (4) bekezdésének megfelelően a sérelmezett határozatot, valamint az azt megelőző eljárást vizsgálta, és megállapította, hogy a kérelmező kérelme – az alábbiak szerint – nem alapos.

[23] A kérelmező érintettsége körében kétség nem merült fel, azt a Kúria a Ve. 222. § (1) bekezdése alapján elfogadta. A kérelmező a Ve. 224. § (2) bekezdésében biztosított törvényi határidőben, ügyvéd útján nyújtotta be a bírósági felülvizsgálati kérelmet, annak tartalma megfelel a Ve. 224. § (3) bekezdésében rögzített követelményeknek, ezért a Kúria azt érdemben bírálta el.

[24] A Kúria döntésének a kereteit a kérelmező által a bírósági felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések [Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontja, Ve. 43. § (1)-(2) és (5) bekezdése, 46. § (1) bekezdés d) pont da)-dc) pontjai] adták. Miután az NVB határozatának indokát az képezte, hogy a kérelmező fellebbezésében nem jelölte meg a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontját, nem hivatkozott olyan konkrét jogszabályhelyre, amelyet az OEVB határozatában megsértett volna, ezért a Kúriának mindenekelőtt ezen indok mentén a fellebbezés Ve. 231. § (1) bekezdés d) pontja alapján történő érdemi vizsgálat nélküli elutasítása jogszerűségét kellett vizsgálnia.

[25] A Ve. 221. § (1) bekezdése értelmében a választási bizottság elsőfokú határozata ellen fellebbezést az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nyújthat be.

[26] A Ve. 223. § (3) bekezdése szerint fellebbezést lehet benyújtani a) jogszabálysértésre hivatkozással, illetve b) a választási bizottság mérlegelési jogkörben hozott határozata ellen.

[27] A Ve. 224. § (3) bekezdése határozza meg a fellebbezés kötelező tartalmi elemeit. E szerint: a fellebbezésnek, illetve a bírósági felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kell a) a kérelem 223. § (3) bekezdése szerinti alapját, b) a kérelem benyújtójának nevét, lakcímét (székhelyét), c) a kérelem benyújtójának személyi azonosítóját, illetve ha a külföldön élő, magyarországi lakcímmel nem rendelkező választópolgár nem rendelkezik személyi azonosítóval, a személyazonosságát igazoló igazolványának típusát és számát, vagy jelölő szervezet vagy más szervezet esetében a bírósági nyilvántartásba-vételi számát vagy törzskönyvi számát, valamint d) papír alapú kérelem esetén a kérelem benyújtójának aláírását.

[28] A Ve. 231. § (1) bekezdésének d) pontja mérlegelést nem engedő módon írja elő, hogy a fellebbezést és a bírósági felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani,

ha az nem tartalmazza a 224. § (3) bekezdésében foglaltakat.

[29] Azt, hogy mit jelent a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontja körében irányadó jogszabálysértés megjelölése, a Kúria számos határozatában vizsgálta. Töretlen gyakorlata szerint jogszabálysértésre nem elegendő általánosságban hivatkozni, azt konkrétan meg kell jelölni a jogforrás, a szakaszszám és a bekezdés feltüntetésével (Kvk.II.37.323/2014/2., Kvk.III.37.258/2014/2., Kvk.III.37.259/2014/2., Kvk.II.37.310/2014/2., Kvk.III.39.265/2022/2. Kvk.VII.39.154/2024/5., Kvk.VII.39.047/2025/4.). A jogsértés tételes megjelölésén túl a fellebbezésnek tartalmaznia kell az arra vonatkozó érdemi okfejtést is, hogy a támadott határozat milyen okból jogszabálysértő, az abban megjelölt jogszabályhelyhez kapcsolódóan mi volt a konkrét jogszabálysértés (lásd Kvk.II.37.326/2014/3., Kvk.II.37.325/2014/3., Kvk.I.37.221/2014/2., Kvk.II.37.271/2014/2.). Legutóbb, a Kvk.VII.39.085/2026/8. számú végzésében fejtette ki elvi élel a legfőbb bírói szerv, hogy a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontjában szereplő követelmény, amely szerint a bírósági felülvizsgálati kérelemben jogszabálysértésre kell hivatkozni, akkor teljesül, ha a kérelmező a kérelemben megjelöl olyan jogszabálysértést, amely a támadott határozat jogi érveléséhez kapcsolódik, azt vitatja.

[30] Az NVB nem a kifogásról, hanem az OEVB döntésének jogszerűségéről dönt, ezért kiemelkedően fontos, hogy a kérelmező milyen jogszabálysértésre hivatkozva és milyen indokolással támadja a választási bizottság határozatát (ugyanezen elvi tétel a bírósági felülvizsgálatra kimondva: Kvk.I.39.411/2022/3.). A Ve. felhívott 223. § (3) bekezdés a) pontjának, illetve arra tekintettel a fellebbezés tartalmi követelményeit meghatározó 224. § (3) bekezdés a) pontjának való megfeleléshez nem elegendő tehát a kérelmező által sérelmesnek tartott körülmények leírása, hanem konkrétan meg kell jelölni, hogy a támadott határozat melyik jogszabály mely rendelkezését milyen okból sérti. Ezen túlmenően – a Kúria kiforrott gyakorlatából is levezethetően (Kvk.I.39.121/2024/3., Kfv.39.486/2022/3., Kfv.VI.39.424/2022/5.) – a bírósági felülvizsgálati kérelemben megjelölt, jogszabálysértésre történő hivatkozást, a felülvizsgálati érvelést össze kell kötni a bírósági felülvizsgálattal érintett határozatban szereplő jogi érveléssel. Ez pedig azért irányadó – csakúgy mint a Kvk.VII.39.085/2026/8. számú végzés elvi tartalma –, mert a bírósági felülvizsgálat és a fellebbezés körében a szabályozás ugyanazt követeli meg.

[31] A választási eljárásban a Ve. által előírt rövid jogvesztő határidők és az eljárás sommás jellege miatt hiánypótlási felhívás kibocsátására nincs mód. Mindez azt jelenti, hogy a választási szervek és a bíróságok is minden esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásakor eléjük tárt bizonyítékok és dokumentumok alapján hozzák meg döntésüket (Kvk.IV.37.316/2014., Kvk.IV.37.990/2014/3., Kvk.I.38.024/2014., Kvk.IV.37.531/2018/2., Kvk.III.37.656/2019/3., Kvk.IV.38.228/2019/2.). Annak érdekében, hogy a sommás, koncentrált választási eljárásban érdemben elbírálható fellebbezés álljon a választási bizottság rendelkezésére, mind a Ve., mind a bírói gyakorlat szigorú tartalmi követelményeket támaszt. Akkor megtartott a Ve. 223. § (3) bekezdés a) pontjának követelménye, ha az alábbi hármas feltétel teljesül: a fellebbezés tartalmazza annak a jogszabálynak a konkrétan megjelölt rendelkezését, amelyet a választási bizottság határozata sért; annak az érveit, hogy ez mennyiben kapcsolódik a fellebbezéssel támadott határozat jogi indokaihoz; és kifejti a sérelmesnek tartott körülmény jogi indokait. A kérelmezőnek kell a határozat jogszabálysértő jellegét állítania, megindokolnia és bizonyítania. A választási jogorvoslat sommás jellegéből fakadóan is nem az NVB feladata, hogy a fellebbezés elbírálásakor a fellebbező helyett

megjelölje azt a konkrét jogszabálysértést, amit a választási bizottság határozata sért.

[32] A kifejtettkre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a kérelmező fellebbezése sérelmezte ugyan az OEVB határozatának megállapításait, azonban nem jelölte meg azt a konkrét jogszabályhelyet, amire az állításait alapozta. Állította, hogy határozat jogszabálysértő, de nem hivatkozott olyan konkrét jogszabályhelyre, amelyet az OEVB határozata megsértett volna. A tényállás körében írt azon mondata, hogy a becsatolt bizonyítékok szerint a „nevesített alapelvek nem valósultak meg” nem hogy nem támasztja alá a határozat jogszabálysértő voltát, de azzal ellentétes tartalmú is, mert éppen arra utal, hogy az alapelvi követelmények nem teljesültek. A kérelmező elmulasztotta bemutatni, hogy az OEVB határozat mely pontjai és milyen módon ütköznek mely konkrét jogszabályi rendelkezésekbe.

[33] A fellebbezés tartalmi hiányosságát az NVB helytállóan észlelte, mert annak pontosan tartalmaznia kell az alapul szolgáló jogszabálysértést. Ennek hiányában a fellebbezést a Ve. 231. § (1) bekezdés d) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül el kellett utasítani. Ebből fakadóan a bírósági felülvizsgálati kérelemben felhívott, a Ve. 43. § (1)-(2) bekezdése és (5) bekezdése, 46. § (1) bekezdés d) pont da)-dc) alpontjainak sérelmét a kérelmező alaptalanul állította.

[34] Minderre figyelemmel a Kúria az NVB határozatát a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontját alkalmazva helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[35] Akkor megtartott a Ve. 223. § (3) bekezdése a) pontjának követelménye, ha az alábbi hármas feltétel teljesül: a fellebbezés tartalmazza annak a jogszabálynak a konkrétan megjelölt rendelkezését, amelyet a választási bizottság határozata sért; annak az érveit, hogy ez mennyiben kapcsolódik a fellebbezéssel támadott határozat jogi indokaihoz; és kifejti a sérelmesnek tartott körülmény jogi indokait. A választási jogorvoslat sommás jellegéből fakadóan nem az NVB feladata, hogy a fellebbezés elbírálásakor a fellebbező helyett megjelölje azt a konkrét jogszabálysértést, amit a választási bizottság határozata sért.

Záró rész

[36] A Kúria a bírósági felülvizsgálat iránti kérelemről a Ve. 229. § (2) bekezdése alapján nemperes eljárásban, öt hivatásos bíróból álló tanácsban határozott.

[37] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés s) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (5) bekezdésében meghatározott mértékű közigazgatási nemperes eljárási illeték viselésére a kérelmező a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján köteles. Az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetni. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[38] A Kúria határozata elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése kizárja.

Budapest, 2026. április 13.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s. k.

előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke

az aláírádban akadályozott Dr. Cséffán József

bíró helyett

Dr. Remes Gábor s. k.

Kúria
VII.Kvk.39.104/2026/6

10

bíró
Dr. Szilas Judit s. k.

bíró